

det fremhæves som en Betingelse for Beskattningen af Folk, der kun en Deel af Aaret opholde sig her i Kjøbenhavn, at de skulle have fast Bopæl her. Den ærede Ordfører sagde, at det naturligviis var Meningen med § 6, men er det Meningen, saa seer jeg ikke rettere, end at det maa være rigtigt udtrykkelig at udtale det; jeg anførte igaar et Exempel, der viste, hvorledes der kan vælkes Tvivl, naar man udtaler sig paa den i Udkastet brugte Maade. Det tredie Fortrin ved den af mig foreslaaede Redaction er den, at der henimod Slutningen af § 6 siges, at der ved Beregningen af Skatten for disse enkelte temporaire Indvaanere i Kjøbenhavn bliver at tage Hensyn til den Tid, de opholde sig i Communen; jeg tillader mig at formene, at det er tydeligere og klarere, naar man siger, at Skatten skal beregnes forholdsviis efter den Deel af Aaret, i hvilken de opholde sig i Kjøbenhavns Commune. Det er kun Redactionsforandringer, men jeg troer, som sagt, at Affattelsen derved bliver noget klarere, end den er efter Udkastets § 6. Dette med Hensyn til den Bemærkning af den ærede Minister, at han ikke kunde see, hvad der vindes ved mit Forslag; men den ærede Minister tilspode, at selv om Bestemmelsen blev affattet, som det under Nr. 12 er foreslaaet, saa kunde der dog reises Tvivl. Sa, det er ganske sandt, der kan opstaae Tvivl i enkelte Tilfælde om, hvad der skal forstaaes ved fast Bopæl osv., men denne Anke synes jeg virkelig ikke rummer Forslaget, thi man har i mange andre Forhold været i den Nødvendighed at maatte klare slige Spørgsmaal og man er hidtil kommet ret godt ud af det.

Endelig sagde den nævnte ærede Minister med Hensyn til mit Hovedforslag under Nr. 11 om, at § 6 skal udelades, at der ikke var nogen Fare ved Paragraphen, den maatte anses for rigtig, idet den ikke indeholdt Andet, end hvad der hidtil altid havde været gjældende. I denne Henseende skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der kun kan være Tale om, at dette har været gjældende i Kjøbenhavn i en kort Tid, da det, som bekendt, kun er en meget kort Tid, i hvilken der i Kjøbenhavn har været Spørgsmaal om Noget, der kunde sættes

i Lighed med en Indtægts- eller Formue- og Leilighedsffat. Det var først i 1855, der blev Tale om Hjælpeffatten, og før den Tid kan der, altsaa heller ikke have været Tale om, at noget Eignende som det i § 6 Omhandlede skulde have været gjældende i Kjøbenhavn. Dernæst skal jeg tillade mig at gjentage, at jeg troer, at den ærede Indenrigsministers Opfattelse af Formue- og Leilighedsffattens Begreb og dens praktiske Anvendelse virkelig i dette enkelte Punkt er mindre rigtig. Efter det Begreb om Formue- og Leilighedsffatten, man maa komme til ifølge Loven — og her er naturligviis Tale om det legale Begreb, ikke om, hvorledes man kunde ønske Begrebet modificeret — men efter det lovlige Begreb og saaledes, som det i Praxis er blevet anvendt igjennem en lang Aarrække, er derved to Ting at lægge Mærke til. Den ene er den, at Formue- og Leilighedsffatten falder paa alle de Personer, der boe i vedkommende Commune, og ikke paa andre, og den anden er, at den falder paa disse Beboere af den enkelte Commune efter de enkelte Beboeres hele Formuestilstand. Dette Begreb ville de Herrer finde fremstillet i de Forordninger, hvorved der først blev indført en Formue- og Leilighedsbeskatning her i Landet. Denne Beskatning vedkommer, som bekendt, nærmest Fattig- og Skolevæsenet, og det er derfor ogsaa i vedkommende Lovbestemmelser om Fattig- og Skolevæsenet, hvor De ville finde disse Regler fremfatte. Jeg skal saaledes henvise til Reglementet af 5te Juli 1803 om Fattigvæsenet, for Landet §§ 34 og 35 og for Kjøbstæderne § 30, og til Forordningen om Skolevæsenet af 29de Juli 1814, for Landet § 56 og for Kjøbstæderne § 49. En Placat af 5te December 1815 godtgjør tydeligere, at dette Begreb er saaledes, som jeg har tilladt mig at fremstille, idet der nemlig udtrykkelig i den udtales, at naar en Mand eier Hartkorn udenfor det samme Sogn, hvori han boer, saa bliver vel den Deel af Fattig- og Skoleffatten, som udredes, efter Hartkornet, at erlægge af ham til det Sogn, hvor dette Hartkorn er beliggende, men der er ikke Tale om, at han udreder Skat der efter sin Formue. En særlig Undtagelse fra disse Regler er gjort ved Resolution af 9de Decem-